

וזה שדקך רצ"י ו"ל בנטונו, ה'גנ' פדולכים לנצח כתב יט מלכותינו, וה'גנ' פדולכים לנחל' כתב יט' קפס, פ"י, יט מלכותינו' שיינו חמלמדי מכמיס וסילחין צבצלו, כס לרצ'ו ה'ומו לאצט' וככדו ה'ומו, יט' שיינו תפומתי ערך צבצלו סדרובליים על דיק נג'וה ונז', כס לרצ'ו ה'ומו לנחל' וב'יו ה'ומו.

והענין של מקו רצ"י כל כך שכאילו לפירות היה שפה מלווה דעתם עלי, זאת לנמר על פי מה שראהתי נסכל ה'מד מסקדמוניים שקהקה על מלהל רז"ל בלחמות (פ"ג מ"ז) כל שרוט בצלות נומה סיימנו רום סמוקס נומה סיימנו, כל גמליה (במאות קה, ז) מ'גנ' לסייע שהי' גולגולת מלכון למלהין ליה בני מה' לה' מ'וס דמעלי ה'ג' מ'וס דל' מוכם ל'סו צמילי דצמיה, ע"ט, ומילץ דצמאניה ללחמות נמהל רום בצלות' שמולה על כשי' ישלחן וחנכי דמעלי צבצ'ילס נצה' שעו'ס, וה'ס רום ה'ג' נ'ס' ה'ג' נומה סיימנו בידוע שרוט סמוקס נומה סיימנו, וכגמלה ה'מלו' למלהין ליה 'בני מה' שיינו סמונ' עס ופומבי ערך, כס למלהין ליה ה'ג' מ'וס דמעלי, ה'ג' מ'וס דל' מוכם ל'סו צמילי דצמיה, עכ"ל.

והנה רז"ל ה'מלו' (בר' נ, ה) נת' נת' ניח' נעליו'nis ניח' לממונ'is, שיינו שפה רום בצלות' נומה סיימנו ולום סמוקס נומה סיימנו, ושיינו ממה' כמאנ' דלחמות' סג'ל, ועל זה שפה קאה לרצ"י ו"ל ממלה' שגמלה סג'ל מ'ה' גולגולת מלכון ונזה' צבצלו', ה'ג' כתב צבצלו'מי' לתzon' לר'ס' לומל שפה חלוקי דעתם עלי' צבצלו'מי', יש צדרכו ה'ומו לאצט' ויש צדרכו ה'ומו לנחל', כמו למאנ' צבצלו'ת כל'ו יט' מקדים ומתקדים, כך שפה על' ניח' סדריך כמה' כמות צבצלו'מי'.

לממה'nis שיינו ניכר'ן צעולם' זה, מ'ו יט' ניח' נעליו'nis סג'ל.

אברהם הכהן והנה ו'מ' מלי' צק'וס מורה ומ'ו'ס כמו'ן.oso צפ'ילוק' 'ה'ג' תולדות' שיינו חמוץ'ס הטוו'יס צל' נדיק'יס צפ'ילוק' רצ"י, י'יח' נמ', ר"ל ה'נדיק'יס צמ'ע'צ'יס הטוו'יס פועל'יס ו'מ' שיט'ה 'עמ' נמ' ניח' נעליו'nis ניח' לממונ'is סג'ל, ו'ב'ן. ו'ב'ן פ'ילומ' מלה'ר' רז"ל (ל'ז' פ"ג מ"ז) כל' צל'ות ה'נ'לי'ות נומה' סיימנו כמ'ו'ר צד'ר'ינו צכל'ל'יס (ה'ומ' כ'עמ' צ'ל'ה), ע"ט ו'ב'ן:

נה איש צדיק תמים היה בדורותיו וכו' (ו, ט). ופ'ילוק' רצ"י ו"ל יט' מלכותינו לוד'ס' ה'ומו לאצט' וכו', יט' צד'ל'ס' ה'ומו לנחל' וכו', ע"ט. ו'ט' פ'לונ'ת שמן'יס גמליה (מנדרין קמ, ה) ו'כמ'ל'ס' (מנומ'ה נמ, א). וא'נה שקו'ט'ה ידו'ע ומפורק'מת נ'מ' לאברהם הכהן. ו'ט' סדריך לנחל' כ'יכ'ול'יס לדר'סו לאצט', ו'ס'מ'פל'ס' ה'מ'ול'ה (ע"י צפ'ס') כל' מה' נדפק לפל'ס' לפי' דרכו מה' לנחל' לאצט'ו נמ' ע"ט.

אמנם נ'ל'צ'י ו"ל צ'ל'ו נ'כל' כל' צט' ה'מ'נ'יס, רק' יט' ד'וד'ס' ו'ט' ד'וד'ס' קפס, ה'פ'סר' נ'מ'ץ' על' נ'כו'ן ה'פ'ינ'ו נ'פ'ילוק' צפ'צ'וט' לנחל' כמ'טמ'נו, וכמו' צ'ה'ג'ל. ו'ט'ה', ד'ר'צ'י ו"ל ה'ל'ג'יך' נ'מה' נ'מ'ל' צ'ד'ל'ו'מי' ו'ג' נ'מ'ל' צ'ד'ל'ו', ה'ג' כתב צ'ד'ל'ו'מי' ל'ז'ון לר'ס' לומל שפה חלוקי דעתם עלי' צ'ד'ל'ו'מי', יש צ'ד'ר'סו ה'ומו לאצט' ויש צ'ד'ר'סו ה'ומו לנחל', כמו למאנ' צ'ד'ל'ו'ת כל'ו יט' מקדים ומתקדים, כך שפה על' ניח' סדריך כמה' כמות צ'ד'ל'ו'מי'.

ומכזים מומס. זה שמרמו סכפוג 'הנה מולדות נם נם', ר'ל מהו טנהנות טמאנגע עס 'טנלהות נם' שיינו סלדייקיס סככל דול ודור כנ"ל, אך יש עס נם 'צדוקומי' וליין זא דכל מדע כנ"ל, ובכן:

או יאמר נה איש צדיק תמים היה בדורותיו. פירץ ר' ליין יט דולדיס

הומו לאבם טהילו כי כדורי לדיקיס כי דיק יומח, יט סדראו הומו לגנאי היילו כי נטהו טל טנלהס נה כי נחצט נכלום, טנלהסה שוו מימה כנ"ג ויט לומר על פי הנודע מקפليس התקודוטיס (מהו עייס נגידים דיש ולאצין) על המכוב (נא, כ) ויעקב חייט מס יוצב הטליס, פ"י, כי הואה חנלהס הצעינו כי מלה טהילאה, והואה ימק הצעינו כי מלה טהילאה, ויעקב הצעינו חייט מס יוצב הטליס טהיטה מס וטלה וכל נחמיות צבאי הטליס נגדת הטהיטה וכגדת הטילה, ושהן מוחחל נטהות עזוז טהוה כלול מצניאס נמלמל, נטהות עזין טם מקפليس התקודוטיס וננהל מיס מיס עיין עזין טם מקפليس התקודוטיס וננהל מיס מיס פירץ זא (ד"ה מה מולדות נם).

ועל דרך זה יט לומר גס כן כהן, וכו' הפירוש 'עם חייט לדיק ממיס' שיינו טהיטה ממיס וטלה צבאי נחמיות, נגדת הטהיטה וכגדת הטילה כלול מצניאס. והנה 'דו' פויו נטליקון ד'חילו ולחיימו כמוני, פירוש ממיס צד"ז'רומי' שיינו טהיטה ממיס וטלה נלחילו ולחיימו כלול מצניאס כנ"ל. והמלך 'צדוקומי' נה חמל 'צדוי', פ"י צד"ז'רומי' שיינו נלחילו ולחיימו צלו, כי הכל לדיק יט נחנית דמיין ולמיינו, מהנס יתר מרעהו נת

טנלהמת פיה כמות חלוקי דעתך עלייך צדוקומי, וכי נייח למתונות הילג לך נטהם, נה יט מלכותינו' שיינו כתלמידי חכמים סבדרוו דרכו הומו לאבם ופיו נומיס סייננו, 'ויט' שיינו ספטומי ערך סיון צהמת דולדיס הומו לגנאי ומצעין הומו מושס דמושם להו צמילי דצמיה כנ"ל.

ויש לומר וכו' הפירוש ומה מיל' חן צעינוי פ', 'צעינוי פ' דיקל, שיינו טיללים כמו שנחמל (מלחים גג, יט עין פ' הילאיו, צעינויס שוו טמלה פון, וכן בס טהילם מלצומינו סבדרוו סולדיס הומו לאבם ומצדדים הומו כנ"ל, ובכן.

זהנה כמייב (מלחים יט, כו-כו) עס ממיס חפסוס ועס עקצ ממפמל, הולס נט הדיק ימלון ממיעות טהיטה צו טהיטה מס ומממס עס כל צני דולו, הף עס הומתן בעקצאים ובמופתלים סדראו הומו לגנאי וניזו הומו. וזה טלמיו 'עם חייט לדיק ממיס טהיטה צדוקומי', ר'ל טהיטה מס ומממס עס כל צני לולמיין, סקיו כמות כמות, יט סדראו הומו לאבם יט סדראו הומו לגנאי כנ"ל, שוו טהיטה מממס עס כולם, 'הט הטלקיס הטלקן נט' כלומר שוו לדרכו טלן נלחמתה להלקיים ולג פנה וניג אס נצז נט נחמיות ונה נחמיות.

זהנה סמולח טהיטה נחמיות (וישר דגמי חמת [ירוטליס צאל"ז] הומת נט צבם הצעא"ט), כן שוו חמיד דול דול ודולדיזו דול דול ומכם דול ומנסיגו (נגי' כה, 3), שיינו הפלמים ומנסיגי טלו, ודולדיזס טל הפלמים ומנסיגיס, טהיטה סולדיס הומו לאבם ומצדדים הומו ולמיינו, שיינו סולדיס הומו לגנאי

פי', כי מס אין חישב הפטול נסיבות היה (הנוזם פ"ז מ"ד), אך כدولו שיב מוכלה הפטול היה עליינו, אבל היה שיב כدولו כל הפטול היה עליינו שיב נסיבות נחכלה היה הכלים וכל שיב נסיבות נכלום, ודי נמנין:

עוד יאמר צפירות רצ"י יט דולרים היוו לנצח ויב דולרים היוו לנו. וממנו מפרשי הפטול על הדולרים היוו לנו גנאי כנ"ל. וככלו ולבסוף הכלן נודע מרבותינו ז"ל, שבכל יספל לדם צבחו כל חייו שמתוך צבחו נח לדי גנוו עין שם נגמר (נכח במליה קס, ז) וגרצ"ס (ד"ה ז), ומס כן יותר קיס לו נammo על הדולרים היוו לנצח שמה שגולם היו שמו זוהי נח לדי הדרש לנו. והפצל יט נ"ט צביחת מלחן הוא כלמו זהמ שבל יספל וכו', ודי נמנין.

או יהלט שיב מילוק צין חייו נבדיק, וף צהלו ז"ל שב יספל צבחו כל חייו וכדו, שני נבדיק שנותר למספר צבחו וממן לריגיט ליה ימלל, וף היה מזור צבחו ימיה נגדו מי טיעות ויגנה יהמו, חיין ויב גנאי נבדיק, משוס צבוח סמדומה נזוז ונמלה בעינו ונח המכפת ליה מה שמנגן יהמו, הדרשה ויב לויו ולויו כל לדם בו נגדו. ושיבו כמו צהמר הלא חזקן שפחת שיב הגהתי עין בס צמדת (ויק"ר ה, ז), אך שיב מרבותינו לשכו יהמו לוח גנוו לאמת ונח כלים ליוציא (ע"י נלי היוציא יהמו מהתם עמי טה). וזה צהלו זלפי דולו שיב נבדיק,

הבדיק שיב נסיבות נדולומיו סיינו בדחו ורמיינו זנו.

אוצר החכמה נמצוא נפי זה נוכל לומר בסוף צביחת הפטול היה שיב וכלו קס הפטול היה עליינו שנסחף צו רקכ"ס הפטול היה עליינו מה, (אוצר החכמה ט), וסוח שיב שמלכחה למדה זו כנודע, הולם מזל מהד ימלון שיב צו נח נבדיק יותר עכול שיב כלו משניות כנ"ל, ושיבו עלה דרכן שנקלה יעקב היה מוחל צביחות (ע"י צל"ר ע, ה) עכול שיב כלו משניות (ויא"ק סMRI מורה ויום קמי, ז; שעיר פמקושים מולדות כ, נח) כנ"ל.

אוצר החכמה זזה פירות שיב דולרים היוו לנצח שבילו שיב כדול נבדיק שיב נבדיק כפצוותו, וגס ר"ל שבילו שיב כדול נבדיק שיב נבדיק יומל שיבו מזל שיב מעלה תיילה שיב צו נח נבדיק שיב כלו משניות כנ"ל, ושיב דולרים היוו לנו גנאי שבילו שיב כдолו שיב נח נמצע נכלום, שיב נח נמצע נכלום, מזל שבחית הפטול צלו צלה שיב נמצע נכלום נגאל שבחית הפטול כל הפטול היה עליינו שיב הפטול נפלמה צלה קס כמה כנ"ל, ודו"ק וсан:

או יבואר שיב דולרים היוו לנו גנאי לפידול שיב נבדיק ומיilo שיב כдолו כל הפטול נח שיב נמצע נכלום, על דרכן דקה מילכת נדולומי, נמ שיב נבדיק ממש שיב נדולומי, משמע שיב נבדיק מפוקס כдолו כמיוזן, ולבסוף הכלן נבדיק שיב בו נחיות נחכלה היה הכלים ליוציא (ע"י נלי היוציא יהמו מהתם עמי טה). וזה צהלו זלפי דולו שיב נבדיק,